

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010051
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8813010051.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.03.2014 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného X. P. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/7/2013 zo dňa 08.01.2014.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/7/2013 zo dňa 08.01.2014 bol obžalovaný X. P. uznaný vinným v bode 1/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, v bode 2/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a v bode 3/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 02.10.2012 v čase okolo 18.30 hod. v obývacej izbe rodinného domu č. XXX obci A., okr. V. Z. K. napadol svoju manželku F. P. tým spôsobom, že ju držal pod krkom a sácal ňou a vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej zabitím s tým, že ide po nôž do kuchyne, čo videl syn menovaných X. P. ml., ktorý odtrhol od matky svojho otca, kde ale obžalovaný sa aj jemu začal vyhrážať, že ho zabije s nožom, kde sa stále pokúšal dostať do kuchyne domu po nôž, v čom mu bolo bránené synom X. až do príchodu policajnej hliadky, čím u oboch menovaných obžalovaný vzbudil dôvodnú obavu o ich život, pričom F. P. nebolo spôsobené také zranenie, ktoré by si vyžadovalo lekárske ošetrenie,

2/ dňa 16.01.2013 v čase okolo 16.00 hod. v miestnom pohostinstve v obci A., okr. V. Z. K. napadol svojho brata P. P. tým spôsobom, že obžalovaný po predchádzajúcej slovnej hádke vytiahol z bundy vodovodnú batériu, s ktorou udrel poškodeného P. P. po hlave, kde po tomto útoku sa obaja začali biť, následne spadli na zem a obžalovaný pri tomto páde spadol na poškodeného, kde sa potom na zemi navzájom napádali, čím obžalovaný X. P. spôsobil P. P. podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia zlomeninu dolnej časti pravej píšťaly s posunom úlomkov, zlomeninu vonkajšieho členku vpravo s posunom úlomkov s dobou liečenia na úrovni práceneschopnosti v trvaní 4-5 mesiacov a dve tržnozmliaždené rany v oblasti hlavy s dobou liečby 5 až 6 dní,

3/ dňa 04.05.2013 v čase okolo 14.00 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci A., okr. V. Z. K. po slovnej hádke s manželkou F. P. vulgárne jej vynadal, zobral do ruky kuchynský nôž a povedal jej, že do kedy mu bude žrať nervy, nožom smeroval na poškodenú, ktorej sa podarilo utiecť na dvor a následne okolo 15.00 hod. schytil obžalovaný iný nôž a povedal jej, že ju zabije a že už dávno ju mal zabiť, išiel smerom k nej, kde taktiež sa jej podarilo utiecť z domu, čím svojím konaním obžalovaný vzbudil dôvodnú obavu o svoje život u F. P.,

za čo mu bol podľa § 156 os. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených VŠZP a.s. a Sociálnu poisťovňu Vranov nad Topľou s ich nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný dňa 22.01.2014, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Ku skutku 1/ uviedol, že vyjadrenia o vyhrážaní sa zabitím vyplývajú len z tvrdení manželky a jeho syna, ktorý má k nemu negatívny vzťah, čo potvrdil aj na hlavnom pojednávaní pri výsluchu. Preto svedok P. P. ml. je nevierohodným svedkom, a to v dôsledku svojej zaujatosti. Aké zranenia obžalovanému spôsobil dňa 02.10.2012 jeho syn a ako sa s uvedenými poraneniami mal dostať do kuchyne domu po nôž a vzbudiť dôvodnú obavu u manželky a syna, to dokazované nebolo. V dôsledku spôsobených zranení nebol spôsobilý naťahovať sa so synom a pokúšať sa dostať do kuchyne pre nôž. Skutok 2/ je založený iba na výpovedi svedka Ing. F., ktorý vypovedal, že konflikt vyvolal P. P., ktorý stoličkou udrel po stole, kde on sedel. Svedok však nevidel, ako sa mali navzájom biť a pokiaľ ide o vodovodnú batériu, túto videl už vtedy, keď ležali spolu s P. P. na zemi. Ani svedok Ing. F. a ani poškodený J. P. neuviedli, kedy malo dôjsť u poškodeného k zlomeninám a v dôsledku čoho. Kedy a ako malo dôjsť k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví P. P., preukázané nebolo. Vodovodnou batériou však zlomeniny spôsobené neboli. Vo svojej výpovedi sám podrobne popísal, ako a kto vyvolal konflikt v pohostinstve a uviedol aj to, že P. P. ho udrel stoličkou po hlave a niekoľkokrát kopol, pričom kopol aj do stoličky a do stola. Ak poškodený J. P. využil svoje právo nevypovedať, tak to nebolo z dôvodu, že je jeho bratom, ale preto, aby si neprivodil trestné stíhanie. Pre skutok 3/ nebola podaná obžaloba, pretože prokurátor podal obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona z dôvodu, že najmenej od konca roka 2009 do 04.05.2013, vyjmúc obdobie od 17.10.2009 do 09.12.2009, v mieste bydliska týral svoju manželku. Z výkladu termínu obdobie do 04.05.2013 vyplýva, že takto vymedzené obdobie v sebe neobsahuje deň 04.05.2013. Okrem toho spáchanie skutku, ku ktorému malo dôjsť v tento deň, nebolo v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní preukázané. Vyjadrenia manželky a syna sú výslovne účelové, ktorých cieľom je vylúčiť obžalovaného z užívania rodinného domu, ktorý v rámci dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva pripadol do výlučného vlastníctva manželky obžalovaného. Obžalovaný však v tomto roku podal návrh na začatie súdneho konania o určenie neplatnosti a zrušenie tejto dohody. Izby v rodinnom dome majú oddelené, čo potvrdila aj manželka. Vyjadrenia manželky a jeho syna sú teda v príkrom rozpore s reálnou skutočnosťou, čoho dôkazom je aj to, že dcéra obžalovaného aj s manželom sa odsťahovali z rodinného domu po tom, čo manžel dcéry bol napadnutý synom obžalovaného. Vzťahy v rodine považuje za narušené aj preto, lebo už dvakrát podal na súd návrh na rozvod, ktoré konanie však bolo zastavené, lebo na rozvode netrval. Ak by v manželstve bola manželka týraná, určite by to bola ona, kto by podal návrh na rozvod. Pre vyššie uvedené rozpory a nedostatky je potrebné považovať odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu za nezákonný. S poukazom na dôvody odvolania navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Aj obžalovaný sám odôvodnil odvolanie, ale v ňom uviedol v podstate tie isté dôvody s tým, že navrhoval vypočuť policajtov prítomných pri zákroku dňa 02.10.2012 a vykonať rekonštrukciu vo vzťahu ku skutku z 16.01.2013.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania osobou na to oprávnenou, krajský súd nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že postup konajúceho súdu netrčí takými podstatnými chybami, pre ktoré by bolo nutné napadnutý rozsudok zrušiť. Konajúci súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci samej podľa pravidiel ustanovených v procesnom predpise,

obžalovaný mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť, ako aj ku skutkom kladeným mu za vinu, a uplatňovať svoje procesné práva aj prostredníctvom obhajcu, v dôsledku ktorého postupu právo na obhajobu bolo dodržané, ktoré ostatne obžalovaný ani nenamietal. O obsah zákonne vykonaných dôkazov konajúci súd mohol opierať svoje skutkové zistenia, ktoré odvolací súd považuje za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

Konajúci súd ustálil skutok 1/ na podklade výpovedí poškodenej M. P., manželky obžalovaného, a svedka P. P. ml., syna obžalovaného, z ktorých vyplynulo, že hliadku polície privolať svedok P. P. ml. z dôvodu, že obžalovaný P. P. najprv vulgárne nadával svojej manželke M. P. a následne sa jej vyhrážal zabitím, pričom ju schytil pod krkom, preto ho poškodený P. P. ml. odtrhol od poškodenej M. P. a následne sa aj jemu vyhrážal zabitím, pričom chcel ísť po nôž do kuchyne, v čom mu bolo zabránené. Ostatne obžalovaný pri svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 26.10.2012 priznal spáchanie skutku, za ktorý sa aj manželke M. P. a synovi X. ospravedlnil, k čomu v konaní pred súdom vypovedal, že to nie je pravdou, ale pravdou je to, že syn X. ho napadol v izbe, keď ležal a kopol ho do rebier.

Skutok uvedený pod bodom 2/ konajúci súd ustálil na základe výpovede svedka Ing. M. F., ktorý síce neregistroval celý priebeh konfliktu medzi obžalovaným P. P. a jeho bratom P. P., ale videl, že títo sa po slovnom konflikte začali naťahovať, počas čoho obžalovaný udrel poškodeného J. P. vodovodnou batériou po hlave, spadli na zem, kde sa bili, pričom na nich kričal, aby prestali, a vzal vodovodnú batériu z ruky obžalovanému a túto mu vrátil až po príchode polície, ktorú privolať. Poškodený P. P. nevypovedal voči svojmu bratovi a obžalovaný priznal iba to, že k slovnému konfliktu došlo, avšak tento vyvolal jeho brat J. P., pričom keď ležal na zemi, poškodený J. P. doňho kopal a zosypal sa naňho, potom sedel na chrbte poškodeného J. P., ktorý kričal, že je to bolesť, pomôžte mi. Mechanizmus vzniku poranenia u poškodeného J. P. konajúci súd vyvodil na základe znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva. Znalec posúdil, že zlomenina dolnej časti pravej píšťaľy s posunom úlomkov a zlomenina vonkajšieho členku vpravo s posunom úlomkov vznikla s najväčšou pravdepodobnosťou pri podkopnutí poškodeného druhou osobou s následným pádom na zem alebo následným možným skočením nohami druhej osoby na pravý členok poškodeného.

Skutkové okolnosti k bodu 3/ oprel konajúci súd o výpoveď poškodenej z prípravného konania, kedy okrem iného vypovedala, že kritického dňa jej obžalovaný vulgárne nadával a vyhrážal sa jej s nožom v ruke, preto utiekla na dvor, ktoré skutočnosti vnímal aj svedok Ing. D. E., ktorý je susedom obžalovaného a poškodenej M. P., a preto volal syna poškodenej P. P. ml. Tento svedok potvrdil, že po telefonickom rozhovore s Ing. E. zavolať matke, ktorá bola uplakaná, roztrasená a povedala mu, že otec ju naháňa po dome s nožom a chce ju zabiť, preto privolať políciu. Obžalovaný aj tento skutok poprel a priznal iba hádku s manželkou kvôli susedovým psom, pričom v ruke mal nožík, ale bolo to z dôvodu, že práve jedol.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu uvedená dôkazná situácia postačovala na vyslovenie viny obžalovaného vo všetkých troch skutkoch. Je potrebné si uvedomiť, že v prípade skutkov spáchaných dňa 02.10.2012 a 04.05.2013 ide o domáce násilie voči príbuzným obžalovaného, v dôsledku čoho okruh dôkazov, ktorými sa môže trestná činnosť objasniť, je zúžený. Aj napriek tomu, že v prerokúvanom prípade ide o dve skupiny dôkazov stojacich proti sebe, keď obžalovaný popieral spáchanie skutkov a poškodení príbuzní ho usvedčujú zo skutkov, ďalšie zabezpečené dôkazy umožňovali vyvodiť nepochybný záver o tom, že skutky sa stali a tieto spáchal obžalovaný.

Z výpovede svedkyne T. V., dcéry obžalovaného, totiž vyplýva, že otec mamu bil a keď bol opitý, bil aj ich s bratom a vulgárne im nadával. Z evidencie priestupkov je zrejmé, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. v dvoch prípadoch na tom skutkovom základe, že od roku 2004 do roku 2010 spôsobil fyzické a psychické utrpenie M. P. a dňa 29.03.2010 fyzicky napadol svojho syna X. a vyhrážal sa manželke M. P.. Tieto zistenia spoločne so závermi znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, z ktorých plynie, že v dôsledku nadužívania alkoholu došlo u obžalovaného k zhrubnutiu jeho osobnostných rysov, umožňujú uzavrieť, že obžalovaný je osobou správajúcou sa voči členom rodiny agresívne nielen slovne ale aj fyzicky. Ďalšia skutočnosť, a to privolanie hliadky polície, len zvyrazňuje, že správanie obžalovaného bolo takej intenzity, že členovia rodiny, ktorí boli atakovaní, mali vážne obavy o svoj život a zdravie v dôsledku konania obžalovaného. Za danej situácie všetky uvedené skutočnosti vo svojom súhrne podporujú tvrdenia poškodených M. P. a P. P. ml. a preto námietka obžalovaného, že najmä výpoveď jeho syna P. P. ml. je nevierohodnou, nie je opodstatnená. Aj keď sa tento poškodený vyjadril na hlavnom

pojednávani „že otca nenávidí, keby aj dnes zdochol, tak by to oslavoval“, toto jeho vyjadrenie práve pre existenciu iných dôkazov, ktoré objektivizujú agresívne správanie sa obžalovaného, nespochybňuje jeho tvrdenia v takej miere, aby sa o ne vina obžalovaného nemohla opierať. Toto vyjadrenie svedka P. P. ml. je potrebné považovať za jeho hodnotenie vzťahu medzi ním a jeho otcom.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam smerujúcim proti vine ohľadne skutku 2/ odvolací súd uvádza, že aj pokiaľ nie je výpoveďou svedka Ing. F. preukázaný moment spôsobenia zlomenín u poškodeného na pravej nohe, znaleckým dokazovaním bolo vylúčené, aby si tieto zlomeniny spôsobil poškodený sám kopnutím do nohy stola veľkou silou. Ostatne konflikt mal podľa výpovede obžalovaného prebiehať pred výčapným pultom, kde obžalovaný poškodeného pritlačil, čo tiež vylučuje kopnutie do nohy stola poškodeným. Výpoveď svedka Ing. F. je potrebné hodnotiť ako hodnovernú, pretože ním popísaný útok obžalovaného na hlavu poškodeného vodovodnou batériou zodpovedá spôsobu vzniku poranenia na hlave poškodeného posúdeného znaleckým dokazovaním, pričom neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali túto jeho výpoveď, napr. negatívny vzťah k obžalovanému. Tiež nemožno opomenúť, že v krátkej dobe po ukončení konfliktu prišli na miesto samé policajti, ktorým poškodený J. P. povedal, že obžalovaný ho napadol, čo poškodený uviedol aj pri lekárskom vyšetrení toho istého dňa, kedy mu boli objektívne zistené pri tomto vyšetrení zlomeniny pravého predkolenia. Uvedené teda preukazuje, že vznik zlomenín je v príčinnej súvislosti s napadnutím poškodeného zo strany obžalovaného a tieto vznikli priamym pôsobením násillia na oblasť pravého členka veľkou silou a prudkosťou vyvinutého obžalovaným.

Právne posúdenie skutkov 1/ a 3/ ako prečiny nebezpečného vyhrážania považuje odvolací súd za zákonu zodpovedajúce. Obžalovaný svojím konaním, keď sa inému vyhrážal zabitím takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, naplnil znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, pretože toto konanie smerovalo voči blízkym osobám, manželke a synovi, ktoré sú v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona chránenými osobami.

Námietka obžalovaného, že pre skutok 3/ nebola podaná obžaloba, keďže prokurátor v obžalobe vymedzil konanie na dobu od konca roka 2009 do 04.05.2013 vyjmúc obdobie od 17.10.2009 do 09.12.2009, ktoré právne posúdil ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pričom toto obdobie v sebe neobsahuje deň 04.05.2013, kedy mal spáchať skutok, z ktorého bol uznaný vinným, je neopodstatnená. Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že uznesením pod ČVS: ORP-297/SJ-VT-2013 zo dňa 04.05.2013 bolo obžalovanému P. P. vznesené obvinenie pre skutok spáchaný dňa 04.05.2013 v podstate na skutkovom základe zhodnom so skutkom uvedeným pod bodom 3/ napadnutého rozsudku, ktorý prokurátor pojal do skutkového základu vymedzenom pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pre ktorý aj podal obžalobu. Výsledkami vykonaného dokazovania sa nepreukázala taká intenzita konania obžalovaného, ktorá by napĺňala znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu. Preto správne postupoval konajúci súd, ak preukázané vyhrážanie sa zabitím poškodenej M. P., ktoré bolo zahrnuté v skutkových tvrdeniach obžaloby, posúdil ako totožnosť skutku a toto právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania. V tejto súvislosti odvolací súd iba v stručnosti poukazuje na to, že totožnosť skutku je zachovaná buď totožnosťou konania alebo totožnosťou následku vzniknutého konaním. V posudzovanom prípade totožnosť skutku je zachovaná práve konaním obžalovaného zahrnutého v skutkových tvrdeniach obžaloby vymedzením konania „vyhrážal sa jej zabitím s nožom v ruke“ a doby jeho spáchania do dňa 04.05.2013, ktorý je potrebné zahrnúť do doby spáchania žalovaného konania, keďže obžalovaný P. P. bol zadržaný dňa 04.05.2013 o 16,10 hod..

Skutok 2/ konajúci súd právne kvalifikoval ako prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktoré obžalovaný spáchal v jednočinnom súbehu. Obžalovaný svojím konaním, keď fyzicky napadol poškodeného takým spôsobom, že mu spôsobil poranenia, ktoré si vyžadovali liečenie po dlhšiu dobu 4 až 5 mesiacov so sťažiením obvyklého spôsobu života jednak v dôsledku hospitalizácie s operačným výkonom napravenia posunutých úlomkov kostí a jednak v dôsledku bolestí a obmedzenia v pohybe za súčasného užívania bariel pretrvávajúcích počas liečby s klesajúcou intenzitou, naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty vyššie uvedeného prečinu ublíženia na zdraví, keďže vzhľadom na dobu liečenia spôsobené poranenia je potrebné hodnotiť ako vážnu poruchu zdravia v zmysle § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zákona. Okrem toho obžalovaný tým, že napadol iného za použitia násillia, naplnil svojím konaním aj objektívnu stránku prečinu výtržníctva s poukazom na kvalifikačný moment ustanovený v § 138 písm. d/ Tr. zákona. K

právnemu posúdeniu skutku 2/ odvolací súd uvádza, že obžalovaný spôsobením ujmy na zdraví svojmu bratovi naplnil aj zákonný znak prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, t. j. spáchal čin na chránenej osobe, avšak vzhľadom k tomu, že nejde o zásadnú chybu v právnej kvalifikácii, odvolací súd túto chybu nenapravoval.

Forma zavinenia v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania. Obžalovaný, pokiaľ sa vyhrážal zabitím členom rodiny s vyvolaním následku dôvodnej obavy po predchádzajúcich slovných konfliktoch s nimi, chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým sú medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Napadnutie poškodeného J. P. a spôsobenie mu vážnej poruchy zdravia je potrebné tiež hodnotiť ako úmyselné konanie, keďže nebolo preukázané, aby obžalovaný konal v nutnej obrane a iba od jeho vôle záviselo, či počas slovného konfliktu napadne poškodeného J. P. vodovodnou batériou, po ktorom údere vznikol fyzický konflikt, počas ktorého obžalovaný spôsobil poškodenému vážne poranenia pravej nohy.

Konajúci súd pri rozhodovaní o treste prihliadal na skutočnosť, že obžalovaný P. P. spáchal viac trestných činov, čo je v zmysle § 37 písm. h/ priťažujúcou okolnosťou. Ako poľahčujúcu okolnosť priznal obžalovanému vedenie riadneho života podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, s čím sa odvolací súd nestotožnil, pretože ako je to už vyššie uvedené, obžalovaný bol postihnutý za priestupky spáchané voči blízkym osobám a podľa odpisu registra trestov v minulosti spáchal viac trestných činov. Vzhľadom však na podanie odvolania iba v prospech obžalovaného, odvolací súd toto zistené pochybenie, ktoré by malo vplyv na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby pri ukladaní trestu, napraviť nemohol. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd posúdil uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov za mierny so zreteľom na následky, ktoré spôsobil svojím konaním, ako aj spôsob spáchania prečinov. Za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 3 zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na dva roky až päť rokov, z čoho plynie, že obžalovanému P. P. bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby za štyri prečiny. Ak by konajúci súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť, pri existencii prevahy priťažujúcich okolností by sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 a ods. 8 Tr. zákona na tri roky. Trest uložený na dolnej hranici zákonnej sadzby po jej úprave by podľa odvolacieho súdu zodpovedal všetkým kritériám stanoveným v § 34 ods. 4 Tr. zákona, na ktoré je potrebné prihliadať pri ukladaní trestu. Pre výkon trestu konajúci súd obžalovaného P. P. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Správne ale konajúci súd rozhodol, ak obžalovanému uložený trest odňatia slobody podmienčne neodložil, pretože neboli splnené podmienky uvedené v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný totiž opakovane páchal trestnú činnosť, za ktorú mu boli ukladané okrem alternatívnych trestov aj tresty odňatia slobody, ktorých výkon bol podmienčne odložený, pričom v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia sa osvedčil, až na ostatné odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/214/2009, v rámci skúšobnej doby ktorého obžalovaný spáchal prerokúvané prečiny uvedené pod bodom 1/ a 2/. Z uvedeného je teda zrejmé, že doposiaľ uložené tresty odňatia slobody bez ich výkonu nemali taký prevýchovný charakter na obžalovaného, aby upustil od protiprávneho konania a viedol riadny život. Preto odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím konajúceho súdu, že v prerokúvanom prípade je nevyhnutné na nápravu obžalovaného P. P. pôsobiť výkonom uloženého trestu.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení je vecne správnym. Obžalovaný všetky prečiny násilnej povahy spáchal pod vplyvom alkoholických nápojov voči blízkym osobám, ostatne vyšetrením jeho duševného stavu bolo preukázané, že obžalovaný je závislý na alkohole v III. vývinovom štádiu, a v prípade, pokiaľ obžalovaný nebude abstinovať, jeho pobyt na slobode bude nebezpečný pre spoločnosť, najmä pre jeho okolie. Znalci odporučili uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktorej účinnosť je vyššia so zreteľom na terapeutické výkony. Za daného stavu uloženie ochranného opatrenia podľa § 73 ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zákona zodpovedá zákonu.

V tomto konaní si poškodená strana VŠZP a.s., pobočka Vranov nad Topľou, a Sociálna poisťovňa Vranov nad Topľou uplatnili nároky na náhradu škody riadne a včas. Dôvodnosť priznania škody má svoj základ vo vyslovenej vine obžalovaného pod bodom 2/, avšak uplatnená výška škody nebola preukázaná predložením listín rozhodných pre jej priznanie. VŠZP nešpecifikovala jednotlivé zdravotnícke výkony ani použitie liekov na liečbu poškodeného J. P. a Sociálna poisťovňa iba predbežne vyčíslila škodu na vyplatených nemocenských dávkach. Preto správne postupoval konajúci súd, ak poškodené strany s ich nárokmi na náhradu škody odkázal podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku na občianske súdne konanie.

V závere odvolací súd reaguje aj na predložené písomnosti obžalovaným po podaní odvolania, v ktorých obžalovaný P. P. podrobne rozobral priebeh deja jednotlivých skutkov z jeho pohľadu, ako aj výpovede poškodených, ktoré vyhodnotil inak ako konajúci súd. K tomu je potrebné uviesť, že vyhodnotenie dôkaznej situácie obžalovaným so záverom o iných skutkových zisteniach nemá svoje opodstatnenie, pretože nie je v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi. Opis negatívne ladených rodinných vzťahov a ich príčiny sú v rozpore so zisteniami plynúcimi z evidencie o priestupkoch a tiež z odpisu registra trestov, z ktorých plynie, že u obžalovaného ide o opakované násilné konanie voči členom rodiny práve pod vplyvom alkoholu, ktorého konzumácia bola objektivizovaná aj znaleckým dokazovaním. Nemožno totiž opomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/214/2009 zo dňa 27.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/1/2011 zo dňa 13.04.2011 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorých sa dopustil voči svojmu synovi P. P. ml. Ani tvrdenie obžalovaného, že dňa 02.10.2012 mu práve jeho syn P. P. ml. spôsobil poranenia, zlomeninu rebier, nie je spôsobilé zmeniť rozhodnutie o vine obžalovaného, pretože zo záznamov o obmedzení osobnej slobody a zo zápisnice o zadržaní obžalovaného dňa 02.10.2012 nevyplýva, aby obžalovaný v čase jeho zadržania a obmedzenia na osobnej slobode bol poranený. V prípade, ak by takáto skutočnosť bola zistená, táto by bola nielen zaznamenaná v uvedených písomnostiach, ale tiež by sa v nich nachádzal záznam aj o predvedení obžalovaného na lekárske vyšetrenie. Na okraj odvolací súd už iba uvádza, že z podnetu obžalovaného bola v odvolacom konaní vyžiadaná lekárska správa k uvádzanému poraneniu, ktorá bola doručená na odvolací súd až 21.03.2014, t. j. po rozhodnutí o odvolaní obžalovaného, avšak z nej vyplýva, že k poraneniu a ošetrovaniu obžalovaného došlo dňa 03.10.2012, teda až následný deň po spáchaní skutku 1/.

S poukazom na vyššie rozvedené odvolací súd nezistiac dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného P. P. jeho odvolanie ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.